

РЕШЕНИЕ

№ 31558

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **2158** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Я. С., чрез адв. Т. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221023006802-091-001/21.10.2025 г., издаден от Б. И. Б. – началник на сектор, възложил ревизията и М. С. В. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 33/12.01.2026 г. на заместник - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, за установени резултати по ЗДДС за данъчни периоди: м. 10.2021 г., м. 08.2022 г. и м. 02.2023 г., ведно със съответните лихви общо в размер на 17 178,47 лева, от които 12 282 лева – главница и 4 896,47 лева. – лихви.

Жалбоподателят счита, че РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния закон, в противоречие със съществени процесуални правила в разрез със събраните по ревизионната преписка доказателства. Изтъква, че в РА неправилно и непълно е установена фактическата обстановка. Посочва, че изцяло неоснователно е отказано право на приспадане на данъчен кредит във връзка със закупен автомобил на доставчика „Симпли Рент 2019“ ЕООД по фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., предназначен за продажба и впоследствие продаден, както и че в случая са били налице всички изискуеми от закона предпоставки за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по изследваните доставки. Изтъква, че изискването за установяване произход на стоката не попада във фактическия състав на правото на данъчен кредит. Оспорват се правните изводи, че у

ревизираното лице е било налице знание, че участва във верига от доставка, представляваща злоупотреба с ДДС, във връзка със закупуването на автомобил Hyundai S. Fe, като намира същите за изцяло немотивирани, изразени единствено от позицията на власт. Посочва, че доколкото според ревизиращият екип, една доставка е безспорно установен факт, тези твърдения на органите по приходите в РА са равнозначни на твърдения, че доставката е осъществена от друго лице, което представлява положителен факт и следва да бъдат доказани от ответника по делото. Позицията се на практика на СЕС във връзка с правото на приспадане на данъчен кредит и необходимостта административният орган да докаже наличието на знание у данъчнозадълженото лице при участие в измама, извършена по веригата спрямо спорната доставка. Изтъква, че за доставките на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, релевантният за възникване на данъчно предимство юридически факт е придобиването от получателя на правото да се разпорежда с вещта, предмет на доставката като собственик, което в случая безспорно било установено, в т.ч. и установено плащан, представени договори, приемо-предавателни протоколи, както и коректно отразените счетоводни записвания в счетоводството на ревизираното лице. Изтъква, че автомобилът е бил предмет на последваща доставка, за което са представени редица писмени доказателства - обстоятелства, които не се отричат от органа по приходите. Позицията се на практика на ВАС по аналогични случаи. Като друг аргумент за неправилността на заключенията на ревизиращият орган е неправилното приложение на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

На следващо място, с жалбата се оспорва непризнатото право на данъчен кредит във връзка с ползвани под наем автомобили с наемодател „Консултантска група София“ ЕООД, като се изтъква, че в случая са налице всички изискуеми от ЗДДС предпоставки за използването му и наетите автомобили са реално използвани за икономическата дейност на „НИСР“ ЕООД, а констатациите на ревизиращият екип отново са немотивирани, незаконосъобразни и необосновани. Изтъква, че към жалба до Дирекция ОДОП срещу процесния РА, е представено СУМПС на П. Ч.- назначен като шофьор в „НИСР“ ЕООД, с която се опровергават констатациите на ревизиращия екип, че за същия няма данни за придобити категории за управление на ППС.

В заключение моли съда да отмени оспорения РА и претендира направените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД не се представлява. Представена е молба, с която адв. Т. моли съда да даде ход на делото и поддържа депозираната жалба. Претендира направените по делото разноски, за които представя списък /л. 235/ и доказателства за извършването им.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като моли съда да я отхвърли по съображения, изложени в РА. Твърди, че по делото не се установяват факти, които да доведат до различен извод от установеното в хода на ревизия. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София-град, трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на обжалвания в настоящото производство РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023006802-020-001/ 20.11.2023 г., връчена електронно на 21.11.2023 г., издадени от К. Т. Ч., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповед №З-

ЦУ-2303/06.11.2023 г. и Заповед №3- ЦУ-2385/17.11.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/ 06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С., е възложена ревизия на „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди м. 05.2021 г. и м. 07.2021 г. Ревизионното производство е било спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 1 от ДОПК със Заповед № Р-22221023006802-023-001/13.12.2023 г. и Заповед № Р-22221023006802-023-001/12.02.2024 г., като основание за спирането е посочено заболяване на член от ревизиращия екип. Впоследствие, на основание чл. 35 от ДОПК, производството е възобновено със Заповед № Р-22221023006802-123-001/12.02.2024 г. и Заповед № Р-22221023006802-143-002/11.03.2024 г., като след възобновяването е определен срок за приключване на ревизията до 21.05.2024 г.

Срокът за извършване на ревизията впоследствие е удължен чрез издаването на Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221023006802-020-002/16.05.2024 г. и Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221023006802-020-003/20.06.2024 г., с които крайният срок за приключване на ревизионното производство е определен до 18.07.2024 г.

Всички заповеди за спиране, възобновяване и изменение на заповедта за възлагане на ревизия са издадени от К. Т. Ч., в качеството му на началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – В. Т..

С Решение № Р-22221023006802-098-001/28.06.2024 г. /л. 81/ във връзка с прекратяване на служебното правоотношение считано от 01.07.2024 г. на основание Заповед №1444/21.06.2024 г. на изпълнителния директор на НАП на К. Т. Ч. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. и настъпилата с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК е иззето разглеждането и решаването на преписка Р-22221023006802, свързана с „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД от К. Т. Ч., в качеството си на орган, възложил ревизията, и се възлагат правомощия по възлагането на Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповед № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и на зам. изпълнителния директор на НАП, в качеството на орган, възложил ревизията.

Срокът на ревизията е удължен до 07.01.2025 г. на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК, съгласно Заповед №Р-22221023006802-ЗИД-001/17.07.2024 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221023006802- 020-004/17.07.2024 г., издадена от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т..

На основание чл. 34, ал. 1. т. 2 от ДОПК производството е спряно със Заповед № Р-22221023006802-023-003/04.11.2024 г., поради образувано Тълкувателно дело № 2/2024 г. по описа на Върховния административен съд ВАС. Със Заповед № Р-121023006802-143-003/30.06.2025 г. производството е възобновено със срок на ревизията след възобновяването 12.09.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р- 22221023006802-092-001 /23.09.2025 г. /л. 82/, връчен електронно на 24.09.2025 г. В срока по чл. 117. ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение от страна на РЛ.

Ревизията приключва с издаването на РА № Р-22221023006802-091-001/21.10.2025 г., издаден от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., възложил ревизията, и М. С. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. – ръководител на ревизията, връчен електронно на 25.10.2025 г.

Отказано е право на данъчен кредит в общ размер на 34 442 лв. по 4 фактури, издадени от доставчиците „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДЖИ ЕМ БИ ГРУП“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], „ЕЛСИКО ТБ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] и „СУПЕРТРЕЙД 1“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] за покупка

на автомобили, включително по 2 фактури, издадени от „К. ГРУПА С.“ ЕООД за наем на МПС. РА е обжалван с жалба вх. № Ж-22-1446/06.11.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. и регистъра на дирекция ОДОП С..

С Решение № 33 от 12.01.2026 г. на заместник - директорът на Дирекция ОДОП С. е потвърден РА в частта на установения резултат по ЗДДС в общ размер на общо в размер на 17 178,47 лева, от които 12 282 лева – главница и 4 896,47 лева – лихви по следните 3 броя фактури:

- фактура №[ЕИК]/15.10.2021 г., издадена от „Консултантска група София“ ЕООД с предмет на доставка „наем на лек автомобил“ с ДО 14 260 лв. и ДДС 2 852 лв.,
 - фактура №[ЕИК]/01.02.2023 г., издадена от „Консултантска група София“ ЕООД с предмет на доставка „наем на МПС, М. В., Р. WDF 44770313167447, рег. [рег.номер на МПС] , 3 месеца, от 01.02.2023 го 01.05.2023 г. с ДО 7350 лв. и ДДС 1 470 лв.
 - фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „Симпли Рент 2019“ ЕООД за доставката на лек автомобил Hyundai S. Fe с данъчна основа 39 800 лв. и ДДС – 7 960 лв.,
- и отменен в останалата му част.

Решение № 33 от 12.01.2026 г. на Директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на РЛ по електронен път на 15.01.2026 г. /л. 35/ и обжалвано, чрез Дирекция ОДОП С. – ЦУ на НАП на 27.01.2026 г.

В хода на ревизионното производство, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, ревизиращият екип е връчил на РЛ искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221023006802-040-001/21.11.2023 г., №Р- 22221023006802-040-002/16.05.2024 г., №Р-22221023006802-040-003/28.05.2024 г., №Р-22221023006802-040-004/29.05.2024 г. и №Р-22221023006802-040-005/11.07.2024 г., с които е изискано представяне на документи и счетоводни регистри за ревизираните периоди. В отговор са ангажирани доказателства, обсъдени в РД. Извършен е преглед на документи в офис на дружеството, за което са съставени Протоколи №1880882/ 03.07.2024 г. и №1880890/31.10.2024 г.

Ревизиращият екип е отправил още запитвания до СДВР С., ОД на МВР С., сектор „Пътна полиция“ и ОД на МВР В. Т., сектор „Пътна полиция, по които с писма са постъпили документи свързани с регистрацията на МПС.

Извършени са на основание чл. 45 от ДОПК насрещни проверки на доставчиците „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД и „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД, документиран с Протоколи /ПИНП/, съгласно които дружествата не са открити на адресите за кореспонденция, като всички ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. чрез прилагане към данъчното досие, а на основание чл. 57 от ДОПК са изискани писмени обяснения до посочените дружества. Към ревизията са присъединени доказателства, събрани в контролни производства на „С. РЕНТ“ 2019 ЕООД с протокол № Р-22221023006802-ППД-001/12.07.2024 г.

След извършените процесуални действия по установяване на фактите, органите по приходите са установили, че за ревизираният период жалбоподателят „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД е извършвало дейност, свързана с изготвяне на проекти на физически и юридически лица за кандидатстване и получаване на финансиране от Европейският съюз и покупко-продажба на автомобили втора употреба.

По отношение на фактура, издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД в хода на ревизията е установено следното /стр. 12-15 РД или л. 93-95 по делото/:

За данъчен период м. 08.2022 г. от „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД е упражнено приспадане на данъчен кредит по следната фактура за покупка на лек автомобил - № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв. за покупка на лек автомобил Hyundai S. Fe.

В хода на ревизията е установено, че „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД е възложил на дружеството „НИСР“ ЕООД изготвяне на проекти на юридически лица за кандидатстване по програми за финансиране то ЕС, както и общият мениджмънт на проектите и цялостната дейност по изпълнението и реализацията им.

С Придружително писмо за представяне на документи № Р-22221023006802-PRD-001-И/08.12.2023 г. от ревизираното лице е представено писмено обяснение, съгласно което автомобил Hyundai S. Fe с рама 5NMS3CAD2LH264909 е закупен от „Симпли рент 2019“ ЕООД, а автомобилът е получен от управителя на „НИСР“ ЕООД – Я. С. в [населено място].

В подкрепа на заявеното пред органите по приходите, РЛ е представило договор за покупко-продажба на МПС сключен на 30.08.2022 г. за Hyundai S. Fe на стойност 47 760 лв.; фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г. с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв.; приемо-предавателен протокол за предаване на МПС от 30.08.2022 г., подписан от управителите на дружествата; извлечение от банковата сметка от която е видно извършени плащания в полза на доставчика по IBAN [банкова сметка] в Общинска банка за сумите 8 760 лв. на 14.09.2022 г. „частично по фактура“. 19 500 лв. на 14.09.2022 г. и 19 500 лв. на 14.09.2022 г. „доплащане по фактура“.

В хода на ревизията е изпратено Искане за извършване на насрещна проверка от други ОП то ТД на НАП С. относно „Симпли рент 2019“ ЕООД, при която е установено, че дружеството е регистрирано по реда на ДОПК на 27.03.2019 г. При посещение на адрес представляващ дружеството или упълномощено лице не е открито.

Органите по приходите се установили, че от данни от информационната система в дневник продажби за периода, дружеството не е отразило фактура с получател НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД, а с този номер на фактура, дата, данъчна основа и ДДС в същия размер е отразена доставка към дружеството „Консултантска група София“ ЕООД.

Установено е още, че при извършена ревизия по ЗДДС за периода 19.12.2019 – 03.02.2023 г. на „Симпли рент 2019“ ЕООД, приключила с издаването на РА № Р-22221123001044-091-001/20.12.2023 г., дружеството е предявило право на ползване на данъчен кредит от „КОНСУЛТАНТСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] по данъчна фактура № 237/03.08.2022 г. с ДО 7 500 лв. и ДДС 1 500 лв.

В хода на извършената ревизия на „Симпли рент 2019“ ЕООД е извършена насрещна проверка на „КОНСУЛТАНТСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД, приключила с издаването на ПИНП №П-22221123065993-141-001/21.04.2023 г., при която са представени редица документи в т.ч. заверено копие на фактура № 237/03.08.2022 г. за продажба на Hyundai S. Fe, рама 5NMS3CAD2LH264909, година на производство 2020 г. Фактурата е подписана от съставител – В. М. – управител на „КОНСУЛТАНТСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД и получател – С. Г. А. – управител на „Симпли рент 2019 г.“ ЕООД.

Представени са още заверени копия на Договор за покупко-продажба на МПС; приемо-предавателен протокол с дата 03.08.2022 г.; разпечатка от електронно банкиране на платежно нареждане за кредитен превод с дата 14.09.2022 г. във връзка с описаните по-горе договор и фактура и писмено обяснение, в което дружеството декларира, че е издадена фактура на „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД и автомобилът е в състояние след челен удар, не може да запали и не може да се движи, а превозното средство е било заведено като стока.

Установено е, че платежно нареждане за кредитен превод в чуждестранна валута от 16.03.2022 г. извършен от сметка на „Консултантска група София“ ЕООД в Първа инвестиционна банка по сметка на ALCO IMPEX, К. 0515100405155222670 в банка Torontodominion bank, е нареден от Я.

Н. С., съгласно нотариално заверено пълномощно с дата 28.08.2014 г.

Във връзка със закупуването на МПС от ALCO IMPEX, К. са представени: фактура №11799/05.01.2022 г. за сумата 2 650 канадски долара; фактура за транспорт и митнически такси №220010472/08.03.2022 г., извадка от електронно банкиране и платежно нареждане за кредитен превод с дата 16.03.2022 г., документ за митническо освобождаване от 07.03.2022 г., документи за заплатени митнически такси от 07.03.2022 г. и товарителница от 09.03.2022 г.

За произход на МПС е приложена фактура № 11799/05.01.2022 г., издадена на „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД от ALCO IMPEX, К., за продажба на Hyundai S. Fe, рама 5NMS3CAD2LH264909 за сумата от 2 650 канадски долара и фактура №[ЕИК]/08.03.2022 г., издадена от FREIGHT HAMMER EUROPE B.v.b. VIN NL862704534B01 за транспорт и митнически такси.

Горепосочените документи от извършеното ревизионно производство на „Симпли рент 2019“ ЕООД са присъединени към процесната ревизия с Протокол КД-73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221023006802-ППД-001.12.07.2024 г.

В хода на ревизията на дружеството-жалбоподател, ревизиращият екип е изпратил Искане за представяне на информация от трети лица № Р-22221023006802-041-004/13.06.2024 г. до „Симпли рент 2019 г.“ ЕООД.

С вх. № 15031/28.06.2024 г. е получен отговор, в който да представени следните писмени обяснения: *„Във връзка с ревизия на наш клиент НИСР ЕООД ви донасяме следните обяснения: фирмата си закупи от нас кола, която е платена по банка. Тази коли, за да им я продадем в купихме от Германия. Всичко е платено по банка. Кореспонденцията с Германия е водена по мейл. Транспортът е за наша сметка“*. Представени са фактура за покупка №V-296/ 03.08.2022 г., издадена от AGINES GmbH, VIN DE212707302 и протокол по чл. 117 от ЗДДС №17/30.09.2022 г. с ДО 35 204.94 лв. и ДДС 16 248,97 лв.

В хода на ревизията с Искане за извършване на действия от други контролни органи № Р-22221023006802-032-003/24.06.2024 г. до СДВР С. са изискани заверени копия на наличните договори за покупка и продажба на Hyundai S. Fe. рама 5NMS3CAD2LH264909, като с вх. № 14854/24.06.2024 г. от СДВР са приложени копия на документи, представени в ОПП СДВЕ при регистрация на МПС от дружеството през периода 01.05.2012 г. – 31.07.2023 г., а именно:

- фактура №11799/05.01.2022г. издадена от ALCO IMPEX. К. на „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД с предмет „Hyundai S. Fe., рама 5NMS3CAD2LH264909, front damage за сумата от 2 650 канадски долара.
- фактура №220010472/08.03.2022 г., издадена от FREIGHTHAMMER INTERNATIONAL CAR LOGISTICS на „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД за транспорт на Hyundai S. Fe, рама 5NMS3CAD2LH264909 от К. до Н. за сумата от 1 408,82 евро.
- плащане към митническа администрация от 07.03.2022 г. в размер 183.82 евро;
- договор за продажба от 03.08.2022 г. на Hyundai S. Fe между „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД и „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД за сумата от 7 500.00 лв. без ДДС;
- приемо-предавателен протокол от 03.08.2022 г. за предаване на МПС;
- фактура №237/03.08.2022 г. издадена от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД на „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД за доставката на Hyundai S. Fe. рама 5NMS3CAD2LH264909 с ДО 7 500.00 лв. и ДДС 1 500.00 лв.
- договор за продажба от 30.08.2022 г. на Hyundai S. Fe между „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД и „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД за сумата от 39 800 лв. без ДДС.
- приемо-предавателен протокол от 30.08.2022 г. за предаване на МПС с отбелязване, че

автомобилът е без видими дефекти;

- фактура №[ЕГН]/30.08.2022 г. издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД на „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД за Hyundai S. Fe, рама 5NMS3CAD2LH264909 с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв.

В хода на ревизията е установено, че автомобилът е предмет на последваща доставка, за което е представен договор от 04.2023 г., с който Hyundai S. Fe, рама 5NMS3CAD2LH264909, година на производство 2020 г., се прехвърля на купувача „СКУАД 4“ ЕООД за сумата от 47 500 лв. без ДДС, фактури №106/28.04.2023 г., № 108/29.05.2023 г. и № 109/07.06.2023 г.

За да приемат, че по отношение на фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв. за покупка на лек автомобил Hyundai S. Fe не е изпълнен фактическият състав на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС, органите по приходите са направили заключение, че представените в хода на ревизията документи доказват обективно доставка на автомобил, но извършените в рамките на месец 08.2022 г. верига от доставки сочат необосновано завишаване на продажната му цена.

В РД /стр. 15, л. 96 по делото/ се посочва, че макар да са представени документи, удостоверяващи съществуването на автомобила и движението му по веригата от доставчици, автомобилът е сменил собствеността си два пъти през август 2022 г., като продажната му цена е била значително увеличена без данни за извършени ремонти или други разходи, които да оправдаят това увеличение. Освен това е установено, че „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД не разполага с необходимата ресурсна обезпеченост, а единствените отчетени услуги за периода са били впоследствие сторнирани.

Според ревизиращите управителят на „НИСР“ ЕООД е бил наясно с действителния произход и стойността на автомобила, тъй като е участвал в плащането към канадския доставчик чрез друго дружество. Липсват и доказателства за начина, по който е осъществен контактът между „НИСР“ ЕООД и „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, както и за реално договаряне на сделката. На тази основа ревизиращият екип приема, че „НИСР“ ЕООД съзнателно е участвало в привидна доставка с цел неправомерно ползване на данъчен кредит. Прието е, че представените договор и фактура представляват частни документи, които сами по себе си не доказват реалното извършване на доставката. Подчертава се, че за възникване на право на данъчен кредит е необходимо да е налице действително осъществена доставка по смисъла на ЗДДС, а не само формално издадени документи.

Поради липсата на достатъчно доказателства за реално прехвърляне на стоката и за извършено данъчно събитие, НАП приема, че начисленият ДДС е неправомерен и отказва на „НИСР“ ЕООД правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 във връзка с чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС.

Видно от мотивите на Решение № 33 от 12.01.2026 г., заместник - директорът на Дирекция ОДОП С. е приел за правилно заключението на ревизиращият екип, че РЛ е било наясно за това, че лек автомобил Hyundai S. Fe ще бъде закупен от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД с изпращач ALCO IMPREX, К. при многократно по-ниска цена от последващата фактура, издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, като е приел, че действително в случая е било налице знание на ревизираното лице, че участва във верига от доставки, представляваща злоупотреба с ДДС, доколкото представените в хода на ревизията банкови извлечения сочат, че паричните средства на „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД се е разпоредил Я. Н. С. /представляващ жалбоподателя/, съгласно нотариално заверено пълномощно с дата 28.08.2014 г. Прието е, че по този начин получателят сам се поставя в положението на недобросъвестно данъчно задължено лице, което съзнателно участва в недействителна доставка и поради това не може да бъде

защитено от принципа на правна сигурност в неговото проявление на защита на оправданите правни очаквания.

В хода на настоящото съдебно производство, по искане на жалбоподателя, е изслушано и прието заключението на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза ССчЕ /л. 237/, с което е установено, че придобитото МПС е заведено в счетоводството на „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД като стока по дебита на сметка 304 „Стоки“, като по фактурата за покупка е начислено ДДС в размер на 7 960,00 лв., а плащането е отразено в кредита на сметка 503 „Разплащателна сметка в левове“.

С експертизата е установено, че на 28.04.2023 г. „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД с Договор за покупко-продажба продава на „СКУАД 4“ ЕООД процесният лек автомобил HYUNDAI S. FE с рама SNMS3CAD2LN264909 за 57 000 лв. с ДДС, като за целта дружеството издава 3 бр. фактури, съгласно определените етапи на плащане: фактура №[ЕГН]/28.04.2023 с данъчна основа 10 000,00лв и ДДС 2 000лв, платена на 28.04.2023; фактура №[ЕГН]/29.05.2023 с данъчна основа 16 666,67 лв. и ДДС 3 333,33лв, платена частично - 10 000,00 лв. на 30.05.2023 и фактура №[ЕГН]/07.06.2023 с данъчна основа 20 833,33лв и ДДС 4 166,67лв., платени на 15.06.2023 - 35 000,00 лв. Приходът е отразен в сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“, автомобилът е отписан от баланса на дружеството.

По отношение на фактурите, издадени от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД за данъчни периоди м. 10.2021 г. и м. 02.2023 г. /стр. 35 РД или л. 116 по делото/:

С РА на осн. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 322 лв. по фактурите, издадени от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД, а именно:

- фактура №[ЕИК]/15.10.2021 г. с предмет на доставка „наем на лек автомобил“ с ДО 14 260 лв. и ДДС 2 852 лв. и
- фактура №[ЕИК]/01.02.2023 г. с предмет на доставка „наем на МПС, М. В., Р. WDF 44770313167447, рег. [рег.номер на МПС], 3 месеца, от 01.02.2023 го 01.05.2023 г. с ДО 7350 лв. и ДДС 1470 лв.

В хода на ревизията, от страна на РЛ се представени следните документи във връзка с посочените фактури:

- договор за наем на МПС от 01.10.2017 г., сключен между ревизираното дружество като *наемател* и „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД като *наемодател*, съгласно който наемодателят предоставя за временно и възмездно ползване лек автомобил Т.. RAV4, С.. МПС е на разположение на наемателя за период от 40 календарни месеца, като в този период наемателят може да ползва автомобилът с прекъсване по негово желание. Определена е месечна наемна цена в размер на 600 лв. без ДДС.

- приемо-предавателен протокол от 01.10.2017 г. за предаване на МПС;
- приемо-предавателен протокол от 01.09.2018 г. за връщане на МПС;
- приемо-предавателен протокол от 01.01.2019 г. за предаване на МПС;
- приемо-предавателен протокол от 01.01.2020 г. за връщане на МПС;
- анекс № 1 от 01.01.2020г. към договор за наем на МПС от 31.10.2017 г., съгласно което МПС е на разположение на наемателя за период до 01.01.2021 г. и допълнен чл. 3, ал. 2 „наемната цена е дължима общо за всички месеци през които автомобилът е ползван, и се заплаща в рамките на 30 дни от изтичането на срока на договора“;
- фактура №190/15.10.2021 г., издадена на „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД с предмет „наем на лек автомобил“ с ДО 14 260 лв. и ДДС 2 852 лв.
- банково извлечение за извършено плащане в размер на 17 112 лв. на 19.10.2021 г. с основание

„фактура 190 от 15.10.2021 г.“.

Установено е, че относно наем на МПС Mercedes Vito, С. не е съставян договор за наем и няма приложени приемо-предавателни протоколи за вземане и връщане на МПС.

- фактура № 247/01.02.2023 г., издадена на „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД с предмет „наем на МПС. М. В. за 3 месеца от 01.02.2023 г. до 01.05.2023 г.“ с ДО 7 350.00 лв. и ДДС 1 470.00 лв.

В хода на ревизията от страна на ревизираното дружество е представено следното писмено обяснение във връзка с посочените фактури: „Договорът за наем към Фактура №247/01.02.2023г. е сключен в устна форма. При извършването на приемо- предавателни действия, моторните средства взети под наем са били спрени на обществено място на територията на [населено място], от където съответно били приемани или предавани. Моторните превозни средства са предавани от В. В. М.. Автомобилите взети под наем през периода 01.05.2021 г. - 31.07.2023 г., са използвани за посещение на настоящи и потенциални клиенти на дружеството, на територията на [населено място], както и за транспортиране на части за МПС. Не са отчитани разходи за ползването на наетите МПС. Не са издавани командировъчни, защото МПС са се използвали на територията на [населено място]. МПС са ползвани от собственика Я. Н. С., както и от служителите Л. Т. и П. Ч.“.

В хода на ревизията, ревизиращият екип е извършил справка в регистър на Агенция Пътна Инфраструктура /АПИ/ за периода, през който същите са наети от „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА ТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД, при която се е установило, че МПС С. няма регистрирани преминавания и за МПС С. са регистрирани 96 преминавания през контролни точки в 49 различни локации на камери на територията на цялата страна.

Органите по приходите са посочили, че по отношение на П. Ч. липсват данни за притежание на свидетелство за управление на МПС /СУМПС/.

Въз основа на така събраните доказателства, органите по приходите са приели, че не може да се установи за какво са ползвани МПС, тъй като липсват документи, като пътни листа, пътни книжки, фактури за горива и др. документи, сочещи използване на автомобилите за целите на независимата икономическа дейност на дружеството. Допълващо отбелязано, че през ревизирания период дружеството разполага със собствени автомобили, които отдава под наем на по- ниски цени, отколкото наетите от доставчика.

С Решение № 33 от 12.01.2026 г., заместник - директорът на Дирекция ОДОП С. е приел за правилни изводите на ревизиращите, че по отношение на фактурите, издадени от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД не са налице доказателства, които да обосноват правото на приспадане на данъчен кредит. Посочил е, че от събраните доказателства, не може да се установи за какво и по какъв начин са експлоатирани наетите МПС. Решаващият орган е изтъкнал липсата на представени доказателства в тази посока, както че дружеството активно отдава под наем автомобили, включително собствени МПС, описани в РД, но наема МПС с устен договор, без да съставя документи за движението им и без да отчита разходи за експлоатация, каквито отчита по отношение на собствените такива.

С изслушаната и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза ССЧЕ /л. 237/ е установено какви документи са налични по делото във връзка с фактурите, издадени от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД за данъчни периоди м. 10.2021 г. и м. 02.2023 г.

Установено е, че **по отношение на фактура №/ЕИК/15.10.2021 г.** с предмет на доставка - наем на лек автомобил Т., модел RAV4, с рег. № С. е представен Договор за наем на моторни превозни средства от 01.10.2017 между „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД, представлявано от Я. Н. С., в качеството си на Наемател и „Консултантска група

София“ ЕООД, представлявана от Н. А. Б., в качеството си на Наемодател за предоставяне временно и възмездно ползване, на лек автомобил, марка: Т., модел RAV 4, с рег. номер С.. Уговорено е, че наемната цена от 620 лв. е дължима за месеците на ползване на превозното средство и след издаване на фактура от наемодателя.

С Приемно-предавателен протокол от 01.10.2017 г., подписан от управителите на двете дружества, лек автомобил, марка: Т., модел RAV 4, с рег. номер С., годно за ползване, без недостатъци и стандартно комплектовано, съгласно предназначението му е предоставено за ползване, съгласно условията на Договор за наем от 01.10.2017 от и „Консултантска група София“ ЕООД на „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД.

Установено е още, че за периода 01.10.2017 г. - 31.01.2021 г. /40 месеца/ са подписани 4 броя приемно- предавателни протокола: приемно-предавателен протокол от 01.10.2017г. за предаване на Наемателя за ползване на МПС; приемно-предавателен протокол от 01.09.2018 г. за връщане на процесното МПС от Наемателя на Наемодателя; приемно-предавателен протокол от 01.01.2019 г. за предаване на Наемателя за ползване на МПС; приемо-предавателен протокол от 01.01.2020 г. за връщане на процесното МПС от Наемателя на Наемодателя.

Установено е още, че на 01.01.2020 г. е сключен Анекс №1 /Допълнително споразумение/ към Договор за наем на моторни превозни средства от 01.10.2017, с който се изменя чл. 9 и определя срок на ползване от Наемателя на отдаденият под наем дек автомобил до 01.01.2021 г. Наемната цена остава 620 лв., но става дължима общо за всички месеци през които автомобилът е ползван, и се заплаща в рамките на 30 дни от изтичането на срока по този договор , съгласно чл.9, ал.1.

Вещото лице е посочило, че Н. Б. е нает по трудов договор във фирма „Консултантска група София“ ЕООД от 15.02.2021 г. на длъжност- „Мениджър проекти“. /стр.1081 от Пр.5/6 към делото/.

„Консултантска група София“ ЕООД е издала фактура № [ЕГН]/15.10.2021 с основание „наем на лек автомобил“ с ДО - 14 260.00 лв и ДДС - 20% - 2 852.00 или обща стойност — 17 112 лв, платени от „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД на 17.10.2021 г.

Счетоводно услугата „наем на дек автомобил, марка: Т., модел RAV 4, с рег. номер С.“ в счетоводството на „НИСР“ ЕООД е отразена със следните счетоводни операции : 1. При начисляване на наема - Дт 602 „Външни услуги“, Дт 4531 „Начислен ДДС за покупките“, Кт401 , Доставчици“

2. При плащане на наема от НИСР ЕООД Дт 401 „Доставчици“, Кт 503 „Разплащателна сметка в левове“.

По отношение на фактура №[ЕИК]/01.02.2023 г. с предмет на доставка - наем на МПС, М. В., рег. [рег.номер на МПС] , 3 месеца, със ССЧЕ се установи също, че съгласно писмено обяснение от управителя на НИСР ЕООД - Я. С., договорът за наем на автомобила е сключен в устна форма. В издадената фактура № [ЕГН]/01.02.2023 г. в основанието са посочени параметрите на ползване на МПС М. В. - 3 месеца от 01.02.2023 до 01.05.2023 г., ел. цена 2450,00 лв., данъчна основа 7 350,00 лв., ДДС 1470,00 лв., сума за плащане 8 820 лв., като **задължението в процесния период не е платено.** Вещото лице е установило, че разходът по фактурите е начислен по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и са включени в дневниците за покупки по ДДС.

Вещото лице е установило още, че за периодите на ползването на наетите леки автомобили в счетоводството на жалбоподателя „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД не са отчитани разходи за ползването на наетите МПС и през процесния период от дружеството не са представени разходни документи по експлоатацията на наетите автомобили – пътни листа,

разходи за гориво.

Вещото лице е посочило, че в отговор на ИПДПОЗЛ № Р-2221023006802-040-005/11.07.2024, управителят Я. С. представя писмени разяснения /стр.1063 от Пр.5/6/, с които уточнява: „ 6. Горепосочените автомобили взети под наем през периода 01.05.2021 г.- 31.07.2023 г. са се използвали за посещение на настоящи и потенциални клиенти на дружеството, на територията на [населено място], както и за транспортиране на части от и за МПС. 7. Не са отчитани разходи за ползването на наетите МПС. Не са издавани командировъчни, защото МПС са се използвали на територията на [населено място].“ /стр.1063 от Приложение 5/6 към делото/.

С експертизата след проверка в счетоводството на жалбоподателя се установява също, че за периода на ползване на автомобилите под наем, дружеството е извършвало дейност - консултантски услуги, свързана с основната икономическа дейност. Контрагентите, на които са предоставяни консултантски услуги са отразени в Таблица - Проекти, действащи в периода на наетите под наем автомобили 01.10.2017-01.01.2021 /л. 248 по делото/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активнолегитимирано /ревизираното/ лице, до компетентен съд и след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като изследва дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК е предвидено РА да се издава от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията. В Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016г. по т. д. № 10/2016г. на ВАС изрично е прието, че „за да е налице валидно издаден РА в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден съвместно от две лица: 1. от органа, имащ качеството на „възложил ревизията“, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция и 2. от орган по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на същата. Единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор чл. 112, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 119, ал. 2 ДОПК, а другият - от първия, въз основа на заповедта за възлагане на ревизия чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК.

От разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от ДОПК следва правилото за неизменност на компетентния орган по приходите за разглеждане и решаване на конкретен въпрос или преписка. Изключението от това правило е изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и възлагането им на друг орган. Предпоставките за изземване на производството са изчерпателно изброени: наличие на основания за отвод или самоотвод и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът. Правомощието да промени компетентния орган е на определен в закона горестоящ орган, като при действието на чл. 7, ал. 3 от ЗНАП правомощието по чл. 7, ал. 3 ДОПК е част от компетентността на изпълнителния и на териториалния директор или на определени от тях служители на агенцията.

В случая с Решение № Р-22221023006802-098-001/28.06.2024 г. /л. 81/, директорът на ТД на НАП С. иззел разглеждането и решаването на преписката с мотив прекратяване на служебното правоотношение на К. Т. Ч. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД

на НАП В. Т. и е възложил правомощията по възлагане на Б. Б. при ТД В. Т. в качеството на възлагащ орган. Съдът приема, че е налице основание по смисъла на чл. 7, ал. 3 от ДОПК, а именно – К. Ч. е в трайна невъзможност да изпълнява служебните си задължения с оглед прекратяване на служебното му правоотношение, считано от 01.07.2024 г. на основание Заповед № 1444/21.06.2024 г. /л. 201/, а изземването е извършено от компетентен орган по силата на чл. 7, ал. 3 от ЗНАП – директорът на ТД на НАП С. – Х. Б. М..

Видно от приложените копия на процесните РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, както и заповедите, доказващи компетентността на органите, същите са подписани с електронен подпис. Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни доказателства за издадените КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА и заповедите /л. 147 и сл./. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл. 184 ГПК.

Видно от описаните по-горе документи, ревизионното производство е възложено и извършено от органи по приходите, които са от ТД на НАП В. Т., докато адресът на ревизираното лице е в [населено място], за което компетентна съгл. ДОПК по правило е ТД на НАП С.. Същевременно и с оглед ТР № 3 от 26.06.2025 г. по ТД № 2 от 2024 г. на ВАС ревизията е възложена от компетентни органи и РА е издаден от компетентни органи по чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Съгласно ТР № 3 от 26.06.2025 г. не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Такъв именно е и настоящият случай.

По силата на чл. 152, ал. 2 ДОПК, решаващ орган при обжалване на РА е съответният директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при централното управление на Националната агенция за приходите. В случая решението е издадено от заместник-директорът на дирекция „ОДОП“ – Д. Х. К., оправомощен със Заповед № 3-ЦУ-30-21/08.01.2026 г. /л. 34/ от изпълнителния директор на НАП – Х. М., като по делото е представена и Заповед № 149/06.01.2026 г. /л. 33/, видно то която на 12.01.2026 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – Е. С. П. е била в обективна невъзможност да изпълнява функциите си, поради използван отпуск. С оглед на което, съдът приема, че Решение № 33 от 12.01.2026 г. също е издадено от компетентен орган

В административното производство не са допуснати нарушения на производствените правила. РД и РА са издадени в сроковете съответно по чл. 117, ал. 1 от ДОПК РА и по чл. 119, ал. 2 ДОПК. Извършените процесуални действия и събраните в хода на административното производство доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

Относно материалната законосъобразност на РА:

Правният спор по делото се свежда до законосъобразността на РА в частта му, с която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 и чл. 25 от ЗДДС на жалбоподателя не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 17 178,47 лева, от които 12 282 лева – главница и 4 896,47 лева – лихви по следните фактури:

- Фактура №[ЕИК]/15.10.2021 г., издадена от „Консултантска група София“ ЕООД с предмет на доставка „наем на лек автомобил“ с ДО 14 260 лв. и ДДС 2 852 лв.
- Фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „Симпли Рент 2019“ ЕООД за доставката на лек автомобил Hyundai S. Fe с данъчна основа 39 800 лв. и ДДС – 7 960 лв.
- Фактура №[ЕИК]/01.02.2023 г., издадена от Консултантска група С.“ ЕООД с предмет на доставка „наем на МПС, М. В., Р. WDF 44770313167447, рег. [рег.номер на МПС] , 3 месеца, от 01.02.2023 го 01.05.2023 г. с ДО 7350 лв. и ДДС 1470 лв.

Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.

Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на чл. 178 от директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (директивата), съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220-236 и членове 238, 239 и 240. От своя страна, съгласно чл. 168, б. „а“ доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. Следователно, и съгласно чл. 178, вр. чл. 168 от директивата съществува изискването лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател на доставката или услугата, а другото данъчнозадължено лице да е реалния доставчик на доставката на стока или услуга.

По отношение на последиците от липсата на установяване на действителния доставчик на съответните стоки или услуги следва да се припомни, че режимът на приспадане цели да освободи изцяло стопанския субект от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. Общата система на ДДС гарантира неутралитет от гледна точка на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС (в този смисъл

решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Както СЕС многократно е постановявал, предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалноправните и формалните изисквания или условия, от които това право зависи, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Макар член 273, ал. 1 от Директива 2006/112 да предвижда, че държавите членки могат да наложат - наред с предвидените в тази директива задължения - и други задължения, които те считат за необходими за осигуряване на правилното събиране на ДДС и предотвратяване на избягването на данъчно облагане, приетите от държавите членки мерки все пак не трябва да надхвърлят необходимото за постигането на тези цели. Поради това съответните мерки не могат да бъдат използвани по такъв начин, че систематично да поставят под въпрос правото на приспадане на ДДС, а следователно и неутралността на ДДС (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet). Така СЕС е приел, че основният принцип на неутралност на ДДС налага приспадането му за получени доставки да бъде допуснато, ако са изпълнени материалноправните условия, дори и данъчнозадължените лица да не са изпълнили някои формални условия (в този смисъл решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Следователно, щом разполага с информацията, необходима да се установи, че материалноправните условия са изпълнени, данъчната администрация не може да наложи във връзка с правото на данъчнозадълженото лице да приспадне този данък допълнителни условия, които могат да доведат до осуетяване на упражняването на това право (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Това би могло обаче да не е така, ако вследствие на нарушението на формалните изисквания се възпрепятства представянето на сигурни доказателства за изпълнението на материалноправните изисквания (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Такъв би могъл да е случаят, когато във фактурата за стоките или услугите, във връзка с които е упражнено правото на приспадане на ДДС, не е посочен действителният доставчик, ако това възпрепятства установяването на този доставчик, а оттам и определянето дали той има качеството на данъчнозадължено лице, тъй като това качество представлява едно от материалноправните условия за правото на приспадане на ДДС (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet). В този контекст следва да се подчертае, от една страна, че данъчната администрация не може да сведе проверката единствено до самата фактура. Тя трябва да вземе предвид и допълнителната информация, предоставена от данъчнозадълженото лице. От друга страна, именно данъчнозадълженото лице, което иска приспадането на ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

По отношение на фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв. за покупка на лек автомобил Hyundai S. Fe.

Между страните по делото не е спорно, че по отношение на фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв. за покупка на лек автомобил Hyundai S. Fe са налице всички необходими обективни предпоставки за ползване на данъчен кредит. Още в хода на ревизията от страна на ревизираното лице са представени редица писмени доказателства, обосноваващи наличието на реална доставка по посочената фактура в т.ч. договор за покупко-продажба на МПС сключен на 30.08.2022 г. за Hyundai S. Fe на стойност 47 760 лв.; фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г. с ДО 39 800 лв. и ДДС 7 960 лв.; приемо-предавателен протокол за предаване на МПС от 30.08.2022 г., подписан от управителите на дружествата.

По делото е установено наличието на извършено плащане по фактурата, извършено по банков път, за което е представено извлечение от банковата сметка, от която е видно извършването на плащания в полза на доставчика по IBAN [банкова сметка] в Общинска банка за сумите 8 760 лв.

на 14.09.2022 г. „частично по фактура“, 19 500 лв. на 14.09.2022 г. и 19 500 лв. на 14.09.2022 г. „доплащане по фактура“. Последното се потвърждава и със заключението на вещото лице по ССчЕ, като допълнително се установява, че по фактурата за покупка е начислено ДДС в размер на 7 960 лв., а плащането е отразено в кредита на сметка 503 „Разплащателна сметка в левове“ в счетоводството на жалбоподателя - „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД.

Не е спорно между страните и че автомобилът е предмет на последваща доставка, за което е налице договор от 04.2023 г., с който Hyundai S. Fe, рама 5NMS3CAD2LH264909, година на производство 2020 г., се прехвърля на купувача „СКУАД 4“ ЕООД за сумата от 47 500 лв. без ДДС, фактури № 106/28.04.2023 г., № 108/29.05.2023 г. и № 109/07.06.2023 г., а видно от заключението на вещото лице по ССчЕ приходът е отразен в счетоводството на жалбоподателя в сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ и автомобилът е отписан от баланса на дружеството.

Както бе посочено по-горе в настоящото решение, от събраните по делото доказателства се установява, че процесното МПС е закупено от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД от канадското дружество ALCO IMPEX за сумата от 2 650 канадски долара, като към момента на придобиването му автомобилът е бил в състояние „след челен удар“. Впоследствие същият е продаден на „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД. С договор за покупко-продажба от 30.08.2022 г., сключен между „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД и „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД, автомобилът Hyundai S. Fe е прехвърлен срещу сумата от 39 800 лв. без ДДС.

За да приемат, че по отношение на фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, не са изпълнени предпоставките, предвидени в чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, органите по приходите са достигнали до извода, че извършената през месец август 2022 г. верига от доставки сочи на необосновано завишаване на продажната цена на автомобила. Приели са, че са противоречиви документите относно произхода и доставка на автомобила в страната.

Посочено е, че управителят на „НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО РАЗВИТИЕ“ ЕООД – **Я. Н. С.**, действайки в качеството си на упълномощено лице на „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД, е наредил плащането по сделката между предходния доставчик и канадското дружество ALCO IMPEX. Според приходните органи това обстоятелство обосновава извода, че крайният получател е бил наясно с необоснованото завишаване на цената по веригата от доставки, поради което сам се е поставил в положението на недобросъвестно данъчно задължено лице, което съзнателно участва в измамна схема.

В подкрепа на този извод органите по приходите са посочили, че при извършените в хода на ревизията насрещни проверки на трети лица не са били установени данни за извършени ремонти на процесното моторно превозно средство. Освен това е прието, че при извършената проверка в информационните масиви на НАП по отношение на „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД не са установени данни за наличието на кадрова, материална или техническа обезпеченост, както и доказателства за извършени ремонти на автомобила, които биха могли да обосноват повишаването на продажната му цена.

С тези мотиви и на осн. чл. 70, ал. 5 ЗДДС във връзка с неизпълнение на фактическия състав на чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС и чл. 69, ал. 1 ЗДДС, органите по приходите са отказали право на ползване на данъчен кредит на жалбоподателя по фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД.

Настоящата съдебна инстанция не споделя така направените изводи от страна на органите по приходите, като счита, че РА в частта, с която отказано право на данъчен кредит по посочената фактура е в противоречие със събраните по делото доказателства и при неправилното приложение на материалния закон.

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 от ЗДДС, следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл. 71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на чл. 6, ал.1 или чл. 9 от ЗДДС, и едва след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 71 от ЗДДС.

В тази връзка от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че е налице облагаема доставка по смисъла на 6 ал. 1 от ЗДДС. Действително, по аргумент от чл. 154 от ГПК, в тежест на жалбоподателя, като лице черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит - е да докаже реалността на процесните доставки. В конкретния случай жалбоподателят твърди, че е сторил това посредством ангажираните фактури, договори, приемо – предавателни протоколи и други. От събраните доказателства при ревизията се установява че е изпълнено условието по чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактури/ от страна на доставчиците, които са издали процесните фактури. Представените международни фактури, товарителници, транспортни документи, банкови извлечения, от приетата по делото ССЧЕ се доказва и счетоводното отразяване на фактурата в счетоводството на жалбоподателя.

Според легалното определение на чл. 6 ал. 1 от ЗДДС „Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката“, а съобразно чл. 9 от ЗДДС „Доставка на услуга“ е всяко извършване на услуга, а според чл. 25, ал.1 от закона, данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС установява, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. В конкретния случай се касае за доставка както на стока по чл. 6 от ЗДДС – доставка на МПС.

Действително, притежаването на данъчни фактури от получателя и тяхното счетоводно отражение не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в същите стопански операции. Това е така, защото при оспорване на фактурите относно отразените в тях стопански операции, в тежест на ползващия се от правата по тези документи – в случая жалбоподателя - е да докаже, че отразените във фактурите стопански операции действително са осъществени. Законът, преди всичко, изисква доказателства за реалност на доставката, а след това и за правилното ѝ счетоводно отразяване. Това от своя страна означава, че като доказателство за реалност на доставките жалбоподателят не може да се позовава само на своите счетоводни записвания. За да се кредитират те, следва да се представят първични документни за движението на стоките, за извършените доставки и да се съпоставят най-малко със записванията на съответния доставчик, както и с първичните документи. Законът, преди всичко, изисква доказателства за реалност на доставката, а след това и за правилното ѝ счетоводно отразяване. СЕС нееднократно е посочвал, че не е възможно приспадането на данък, който е дължим единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци (в този смисъл вж. Решение от 13 декември 1989 г., *Genius Holding* (C-342/87, R., стр. 04227) и Решение от 19 септември 2000 г. *Schmeink & Cofreth AG & Co. KG* срещу *Finanzamt Borken* и *Manfred S.* срещу *Finanzamt Esslingen* (C - 454/98, Сборник 2000, стр. I-06973). В случая е неприложима съдебната практика на СЕС (Решение от 06 декември 2012 г., Б. ЕООД срещу Д. - В. по дело C-285/11, както и по C – 80/11 и C – 142/11).

В случая обаче са представени редица писмени доказателства относно произхода на стоката и нейния транспорт – товарителници, договори, банкови извлечения, доказващи извършено

плащане по фактурите, декларации от предходни доставчици. Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства безспорно доказват наличието на извършена доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗДДС.

Трайно е застъпвано становището в посочените решение на СЕС, че не е допустима национална практика, при която данъчният орган може да откаже да признае на данъчно задълженото лице право да приспадне данъчен кредит, поради това, че издателят на фактурите или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, разходите в счетоводната им документация са неоправдавани или в някои документи липсват подписи на посочените като доставчици лица, без да се доказва въз основа на обективни данни, че това право е упражнено с измамна цел или цел злоупотреба - С-18/13, С-80/11 и С-142-11 и С-324/11. В тази връзка немотивирани се явяват и твърденията за необосновано завишаване на цената на процесното МПС, както и липсата на кадрова обезпеченост за извършване на неговия ремонт и не биха могли да бъдат самостоятелно основание за отказ на претендираното данъчно предимство.

За да се откаже правото на приспадане на данъчен кредит поради симулация или измама, е необходимо да се установят обективни данни, че доставките са привидни, заобикалят закона или са част от схема за неправомерно ползване на данъчен кредит. **Самото наличие на верига от доставки с повишаващи се цени и участие на едно и също лице в извършените разплащания не е достатъчно основание за отказ на данъчен кредит**, ако не са налице и други обективни индиции за измама или злоупотреба с право, каквито в конкретния случай съдът счита, че липсват. За да се приеме, че са налице основателни данни за измама, е необходимо органите по приходите да докажат с обективни данни, че лицето е знаело или е трябвало да знае за измамата, или че самото то е участвало в нея. Обективните данни могат да включват: липса на реално осъществена доставка, симулация на сделки, несъответствие между документи и действителност, доказателства за координирано поведение между доставчик и получател, както и други факти, които сочат на измамна цел, но изрично посочени от органа по приходите. В случая последният единствено посочва, че „са противоречиви документите... относно произхода на стоката“ /стр. 15 от РД/, но така изложените мотиви съдът намира за бланкетни.

Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит на изследване подлежи единствено пряката доставка, обективирана в спорната фактура, но не и предходните по веригата. В Решението от 18 юли 2013 г. по дело С-78/12, "Е.-К" ЕООД, СЕС уточнява, че "Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че във връзка с упражняването на правото на приспадане на данъка върху добавената стойност понятието „доставка на стоки" по смисъла на тази директива и доказването на действителното осъществяване на такава доставка не са свързани с формата на придобиване на право на собственост върху съответните стоки. Понятието „доставка на стоки" по чл. 14, § 1 от Директива 2006/112 включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик, като националният съд следва да определя във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик. Лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това, като запитващата юрисдикция следва в съответствие с националните правила за доказването да извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали претендиращият право на приспадане може да го упражни." (така и Решение от 6 септември 2012

г. по дело М. -Г., С-273/11, точка 53, Решение от 6 декември 2012 г. по дело Б., С-285/11, точка 32 и Решение от 31 януари 2013 г. по дело Л.-56, С-643/11, точка 57).

С оглед на изложеното, РА се явява незаконосъобразен в частта, с която по отношение на фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД за покупка на лек автомобил Hyundai S. Fe, е отказано право на ползване на данъчен кредит в размер на 7 960 лв. и следва да бъде отменен в тази част, както и по отношение на начислените лихви.

По отношение на фактурите, издадени от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД за данъчни периоди м. 10.2021 г. и м. 02.2023 г. /стр. 34 от РД или л. 115 по делото/, настоящата съдебна инстанция счита за правилен РА, в частта, с която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 и чл. 25 от ЗДДС на жалбоподателя не е признато право на данъчен кредит.

Действително, анализът на писмените доказателства по делото не може да доведе до заключение, че по отношение на фактурите, издадени от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД са налице законовите изисквания за ползване правото на данъчен кредит.

Наличието на издадени фактури и приемо-предавателни протоколи не е достатъчно за да се формира извод за възникнало право на данъчен кредит в полза на жалбоподателя.

В случая може да се приеме, че става въпрос за „*доставка на услуга*“ по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, доколкото няма спор в практиката и доктрината, че наемът на движими вещи е услуга. Изводът кореспондира и с определението, установено в чл. 24, параграф 1 от Директива 2006 / 112 / ЕО, където е посочено, че „Доставка на услуги“ означава всяка сделка, която не представлява доставка на стоки“. За да възникне право на данъчен кредит в полза на жалбоподателя е необходимо същият да е получил услуга по облагаема доставка (аргумент от чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС), но и тези услуги да са използвани за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки (аргумент от чл. 69, ал. 1 от ЗДДС), както и е необходимо тези доставки да са били свързани по безспорен начин с икономическата дейност на регистрираното лице (аргумент от чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС).

В конкретния случай жалбоподателят не изпълнява доказателствената си тежест да установи наличието на връзка между сключените договори за наем на моторни превозни средства през 2021 г. и 2023 г. и предмета на предоставяните услуги, както и използването на тези услуги за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, съответно за нуждите на неговата икономическа дейност.

От страна на жалбоподателя, впоследствие потвърдено и от заключението на ССЧЕ (таблицата на стр. 12, съответно л. 248 от делото), са посочени проектите, по които дружеството е работило през периода от 01.01.2017 г. до 01.01.2021 г. Тази информация обаче е представена твърде общо и не позволява да се установи конкретна връзка между всяко от наетите моторни превозни средства и съответния проект, за чието изпълнение то е било използвано. От тази гледна точка от значение е посоченото в т. 46 от Решение на Съда на ЕС от 16 февруари 2012 г. по дело С – 118 / 11. В нея е посочено, че при сделка, състояща се в получаването на услуга, каквато е наемането на автомобил, наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, е по принцип необходимо, за да се признае на данъчно задълженото лице право на приспадане на ДДС, начислен върху получената доставка, както и да се определи обхватът на това право. (Решение от 29 октомври 2009 г. по дело SKF, С – 29 / 08, Сборник с. I – 10413, точка 57 и цитираната съдебна практика). В точка 62 от същото решение на Съда на ЕС е посочено, че по силата на чл. 64 от Директива 2006 / 112 / ЕО, когато наемът на автомобил се характеризира с предоставяне на услуги, които водят до последователни плащания, правото на приспадане възниква при

изтичането на периода, за който се отнася всяко от тези плащания, и към същия момент трябва да се има предвид наличието на пряка и непосредствена връзка между наетия автомобил и икономическата дейност на данъчно задълженото лице.

В конкретния случай липсват представени доказателства в т.ч. платежни нареждания, разписки за извършените плащания, което също представлява индичия за липса на реалност на доставката.

Не са представени пътни книжки, поради което не може да се установи кое лице, в какъв период и за какви цели е използвало съответния автомобил. Обстоятелството, че в хода на административното обжалване на ревизионния акт пред дирекция ОДОП – С. е било представено свидетелство за управление на моторно превозно средство на П. Ч., макар и да опровергава констатацията на органите по приходите, че за него липсват данни за придобита правоспособност за управление на моторни превозни средства, не е достатъчно, за да запълни липсата на доказателства относно реалното извършване на спорните доставки.

Жалбоподателят поставя още акцент върху обстоятелството, че са представени 2 броя фактури и те са осчетоводени в счетоводството му, като към едната представя и приемо-предавателни протоколи. Както е прието в т. 33 от Решение на СЕС по дело С – 154, *Kemwater pro Chemie s.r.o.*: „Данъчната администрация не може да сведе проверката единствено до самата фактура. Тя трябва да вземе предвид и допълнителната информация, предоставена от данъчно задълженото лице. От друга страна, именно данъчно задълженото лице, което иска приспадането на ДДС, трябва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Следователно данъчните органи могат да изискат от самото данъчно задължено лице доказателствата, които считат за необходими, за да преценят дали трябва да се допусне исканото приспадане“ (Решение от 11 ноември 2021 г., *Ferimet*, С – 281 / 20 и цитираната практика). Националната юрисдикция, в съответствие с националните правила на доказване, трябва да извърши цялостна проверка на фактите, за да прецени дали са основанията за признаване на претендираното право на приспадане. (т. 37 от Решение на СЕС от 18 юли 2013 г. по дело С – 78 / 12, *E. K.*).

Цялостният анализ на доказателствата не води до единствен и непротиворечив извод за осъществени доставки на услуги, свързани с предмета на основната дейност на жалбоподателя. В своята практика ВАС неотклонно приема, че трябва да съществува свързаност на разхода с икономическата дейност на дружеството (в този смисъл Решение № 4779 от 29.04.2026 г. по адм. д. № 2640 / 2026 г., ВАС, Първо отделение). От чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС (чл. 168, буква а) от Директивата за ДДС) следва, че стоките или услугите трябва да се използват от данъчно задълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчно задължено лице (т. 40 и т. 41 от Решение на СЕС от 15 септември 2016 г. по дело С – 516 / 14, *Barlis 06* и цитираната там практика).

В конкретния случай не се доказва, че предоставените услуги от „КОНСУЛТАНСКА ГРУПА СОФИЯ“ ЕООД под формата на наем на пътни превозни средства, са били отредени за нуждите на облагаемата дейност на жалбоподателя. По делото липсват данни за отчитане движението на автомобилите, разходи по експлоатацията им – доказателства за покупка на гориво и др. В случаите на претендирано право на данъчен кредит, в тежест на ревизираното лице е да установи всички предпоставки за възникването и правомерното му упражняване. В конкретния случай това означава, че в тежест на данъчно задълженото лице „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД е да докаже, че активът е временно нает за нуждите на икономическата му дейност, т. е. ще се използва за извършване на облагаеми доставки. Понятието „икономическа дейност“ е дефинирано в чл. 3, ал. 2 от ЗДДС и се определя като всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, включително експлоатацията на материално и нематериално имущество с цел получаване на редовен доход от него, т. е. има се предвид

стопанската дейност на съответното предприятие. При дадената дефиниция за икономическа дейност, ограничението на правото на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС ще е налице, когато услугите се придобиват за извършване на стопанска дейност, различна от икономическата дейност на конкретното данъчно задължено лице. Въведеното ограничение е пряко свързано с принципа на облагане с ДДС и правната същност и характера на данъка. По дефиниция, ДДС е общ данък върху потреблението, чиято тежест изцяло се носи от крайния потребител. До стадия на крайния потребител данъчно задължените лица, които участват в процеса на производство и разпределение, превеждат на данъчната администрация начисления на клиентите си ДДС, като се приспада платеният ДДС на техните доставчици. При положение, че данъчно задълженото лице придобива услуги за облагаеми доставки, а не като краен потребител, му се предоставя право да приспада ДДС, с който се облага придобиването на стоките и услугите. В този смисъл механизмът на ДДС наподобява на приходно – разходна сметка, при която дължимите от регистрираното лице суми за ДДС са в корелация с вече платените от него на доставчиците. Преди да преведат сумата за ДДС на данъчната администрация, данъчно задължените лица имат право да приспаднат платената от тях сума като такъв данък на техните доставчици.

Данъкът върху добавената стойност се характеризира със своя неутралитет на всички стадии на производството и разпределението, като по силата на принципа на неутралитет, лицето понася тежестта на данъка само, когато той се отнася за услуги, които по никакъв начин не обслужват икономическата му дейност, тоест нито пряко, нито косвено се отнасят към извършваните от лицето облагаеми доставки. Във връзка с това, целта на ограничението по чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е да се предотврати ползването от страна на данъчно задълженото лице на привилегии спрямо обикновените потребители. Определението „дейност, различна от икономическата дейност на лицето“, включва икономическа дейност различна от тази формираща оборота на данъчно задълженото лице, а не всяка нестопанска дейност.

В тази връзка ВАС има трайна съдебна практика, съгласно която воденето на аналитична счетоводна отчетност е предпоставка за обосноваване на връзката между получените и извършените доставки. В случая по делото липсва нужната конкретна информация.

По изложените съображения е дължим извод за неоснователност на жалбата срещу РА в частта, с която са установени резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 10.2021 г. и м. 02.2023 г., поради непризнато право на данъчен кредит по следните фактури: *фактура №[ЕИК]/15.10.2021 г.*, издадена от „Консултантска група София“ ЕООД с предмет на доставка „наем на лек автомобил“ с ДО 14 260 лв. и ДДС 2 852 лв. и *фактура №[ЕИК]/01.02.2023 г.*, издадена от „Консултантска група София“ ЕООД с предмет на доставка „наем на МПС, М. В., Р. WDF 44770313167447, рег. [рег.номер на МПС] , 3 месеца, от 01.02.2023 го 01.05.2023 г. с ДО 7350 лв. и ДДС 1 470 лв., както и начислените лихви за забава.

По разноските:

На основание чл. 160 ДОПК на всяка от страните следва да се присъдят направените по делото разноски, като всяка от тях е заявила такова искане. От страна на жалбоподателя представен е списък на разноските /л. 235/ по делото, с който се претендират разноски общо в размер на 1 335,60 евро, от които – 960 евро – адвокатско възнаграждение, 350 евро – депозит за вещо лице и държавна такса – 25,60 евро, като представя доказателства и за тяхното извършване. От страна на ответника не е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради което съдът следва да ги присъди съобразно уважената част от жалбата (11 114,85 лв.) сумата от 857,47 евро. Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК (изм. – ДВ, бр. 17 от 2026 г.) на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в

размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правна помощ. В чл. 37, ал. 1 от ЗПП е регламентирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение трябва да се определи съобразно разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съобразно тази разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. Размерът, който съдът определя е 450 лева, като съобразно отхвърлената част от жалбата на ответната страна следва да се присъди възнаграждение в размер на 82.37 евро.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд – София град. Трето отделение. 20 състав.

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221023006802-091-001/21.10.2025 г., издаден от Б. И. Б. – началник на сектор, възложил ревизията и М. С. В. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 33/12.01.2026 г. на заместник - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, за установени резултати по ЗДДС в размер на 7 960 лв. за данъчен период 08.2022 г., поради непризнато право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/30.08.2022 г., издадена от „СИМПЛИ РЕНТ 2019“ ЕООД, както и за начислена лихва в размер на 3154,85 лв. *или общо в размер на 11 114,85 лв.*

ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу Ревизионен акт № Р-22221023006802-091-001/21.10.2025 г., издаден от Б. И. Б. – началник на сектор, възложил ревизията и М. С. В. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 33/12.01.2026 г. на заместник - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите *в останалата ѝ част.*

ОСЪЖДА „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 82,37 /осемдесет и две евро и тридесет и седем евроцента/ евро разноски по делото.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Национален институт за стратегическо развитие“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 857,47 евро /осемстотин петдесет и седем евро и четиридесет и седем евроцента/ разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчването на преписи на страните.

СЪДИЯ: